

[AM2022.01.12Ø]

Retten i Nykøbing F's DOM - 21. december 2020 - 1-5452/2020 - 1900-72303-00005-20

Anklagemyndigheden mod T , født februar 1979

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. august 2020.

T er tiltalt for

1.

psykisk vold efter straffelovens § 243,

ved på ikke nærmere anførte tidspunkter efter den 1. april 2019 og frem til og efter anmeldelse n den 30. januar 2020 på adressen Adresse1 i Nykøbing Falster og via sms og Messenger, som nært tilknyttet F's husstand, gentagne gange over en længere periode at have udsat F for groft nedværdigende og krænkende adfærd, der var egnet til utilbørligt at styre F , idet han som kæreste og hver anden uge samle- vende med F , fratog hende sin selvbestemmelsesret over hvilke sociale relationer hun måtte indgå i, herunder ved at kontrollere hendes telefon og gennemse den med jævne mellemrum, isolerede hende fra sin familie og nære omgangskreds, og gennem nedværdigende og krænkende hån manipulerede hende og beskadigede hendes selvværd, således at den udviste adfærd oplevedes af F som selvforskyldt. Bl.a. omtalte tiltalte hende som psykisk syg og opfordrede hende til at opsøge psykiater eller psykolog, sagde gentagne gange til hende, at hun var en dårlig mor og en fiasko, oplyste at hendes særbørn var "kørt af sporet" og skulle fjernes, skældte hende ud i timevis for "fejl" hun havde begået, beskyldte hende for at lægge an på andre mænd, fratog F muligheden for at have kontakt med hendes forældre og hendes tidligere kæreste, der er far til hendes 2 drenge.

2.

voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1 nr. 1, til dels jf. § 225,

ved fra februar 2013 til udgangen af januar 2020 på adressen Adresse1 i Nykøbing Falster og adressen Adresse2 i Vordingborg, ved vold og ved udnyttelse af den i situationen liggende trussel om vold, at have skaffet sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med F , idet tiltalte mange gange, når F be- fandt sig i køkkenet i færd med at lave mad, på trods af F's protester, trak bukser og underbukser af hende og gennemførte samleje på køkkenbordet , ligesom han i sengen i soveværelset mange gange lagde sig oven på hende med sin fulde vægt og holdt hendes hænder fast over hendes hoved og gennemførte samleje med hende, selvom hun sagde , at hun ikke ville og ikke kunne få luft og at det gjorde ondt , lige- som han mange gange på trods af hendes protester, førte fire fingre eller hele hånden op i hendes skede og pressede til, indtil hun urinerede i sengen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F har påstået, at tiltalte skal betale 200.000 kr. i godtgørelse for tort.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne F , V1 , V2 , V3 , V4 og V5 .

[FORKLARINGER UDELAGT]

Anklageskriftet er rejst som en nævnings sag. Forsvareren har på vegne af tiltalte ved e-mail af 4. september 2020 meddelt, at tiltalte ønsker at fravælge nævningsbehandling, jf. retsplejeloven § 687.

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Indledningsvist bemærkes, at straffelovens § 243, trådte i kraft den 1. april 2019 og at bestemmelsen alene gælder for handlinger, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Det må lægges til grund, at T og F var kærestepar den 1. april 2019 og at deres forhold endeligt blev brudt i starten af januar 2020. T og F har ikke boet sammen under deres forhold, idet F havde bopæl i Vordingborg og T i Nykøbing F.

Uanset dette findes T , som kæreste med F , at have en sådan tilknytning til hendes husstand, at han er omfattet af den personkreds, § 243 retter sig mod. Der lægges herved også vægt på, at F ofte opholdte sig hos T i hans lejlighed.

Retten bemærker, at F har afgivet en særdeles troværdig forklaring om det passerede under parternes forhold. Forklaringen underbygges af den dokumenterede korrespondance i øvrigt og forklaringerne fra V1 og V3 .

Det må lægges til grund, at der siden parternes forhold startede i 2012, har været en uenighed med hensyn til F's sønner, V5 og X1. Det må lægges til grund, at T blandede sig i opdragelsen, fremsatte beskyldninger om seksuelle overgreb, der ikke siden er underbygget, ønskede indflydelse på i hvilket omfang børnene opholdt sig hos deres mor og søgte at forhindre F i at have kontakt til børnenes far, V1, som F samarbejdede med hensyn til samvær og andre børnene vedrørende forhold. Det må også lægges til grund, at T blandede sig i andre ham uvedkommende forhold vedrørende F's børn, f.eks. køb af telefon.

Det må endvidere efter F's forklaring lægges til grund, at T har forsøgt at forhindre og opstille begrænsninger for, at hun havde kontakt med sine forældre, men også T's søster. F har i den forbindelse forklaret, at T ikke ville have, at hendes familie havde indflydelse på hende.

Det må i øvrigt efter indholdet af tiltaltes forklaring vedrørende F's forhold til ekskæresten, V1, en episode med en ejendomsmægler, nogle personer, T spillede on-line spil med, og korrespondancen mellem parterne i øvrigt, lægges til grund, at T i udpræget grad lider af jalousi og som følge heraf har søgt at begrænse den personkreds, F havde kontakt med.

T har efter sin egen forklaring opstillet regler for, hvad F måtte snakke med ham om. F.eks. måtte hun ikke snakke om sit arbejde eller nyheder. F har endvidere forklaret, at hun ikke måtte sige, at hun havde ondt, at hun var træt, hun måtte ikke snakke om sine børn eller vise billeder af dem, hun måtte ikke snakke om sin bror eller snakke om vejret. T har som begrundelse herfor anført, at han led af stress. Retten bemærker, at det ikke nærmere er belyst eller dokumenteret under sagen, at T havde en stressrelateret lidelse, herunder på et sådant niveau, at en sådan adfærd var rimeligt begrundet i den påståede tilstand.

Det fremgår af den dokumenterede korrespondance, at T flere gange og vedvarigt har beskyldt F for at have forskellige psykiske lidelser, at være en taber, at hun skulle gå til psykiater, at hun skulle indlægges på Oringe og at hun var en dårlig mor.

Retten finder, at den foran beskrevne adfærd er udtryk for en groft nedværdigende, forulempende og krænkende adfærd, der i særlig grad har demonstreret en manglende respekt og hensyn over for F og som langt overstiger de uenigheder og skænderier, som må anses for almindeligt forekommende i løbet af et forhold. T har via den udviste adfærd på utilbørlig måde styret F's adfærd med hensyn til hvem hun skulle omgås, hvad hun måtte sige og gøre, men også vedvarende nedgjort hende med hensyn til hendes evner som mor og personlige egenskaber.

Retten bemærker, at den foran beskrevne adfærd relaterer sig til episoder, der til dels har fundet sted før den 1. april 2019, men at adfærden er udvist kontinuerligt og vedvarende helt frem til forholdet blev brugt i januar 2020. Retten finder således, at T's adfærd har haft en sådan vedvarende og intensitet, at han efter en samlet vurdering af det foran anførte har underlagt F et "regime", dette uanset at parterne ikke har boet sammen.

T findes herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftets forhold 1.

Forhold 2

F har forklaret, at hun ikke på tidspunktet for de seksuelle aktiviteter, der er anført i forholdet, opfattede dem som voldtægt, men først senere, efter forholdet var afsluttet, opfattede dem som sådan. Hun har herunder forklaret, at hun sagde fra i forbindelse med samlejerne mv.

T har bestridt, at have haft samleje mod F's ønske. Det må i øvrigt lægges til grund, at parterne under deres forhold havde frivillige samlejer mv.

Under disse omstændigheder findes det ikke bevist, at T er skyldig i den rejste til tale, endsi­ge havde for­­sæt hertil. T frifindes derfor i forhold 2.

Straffen fastsættes **til** fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 243.

Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Retsformandens bemærkninger vedrørende erstatningskrav

Der kan ikke ydes godtgørelse for tort for et forhold omfattet af straffelovens § 243, efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.

Derimod findes en overtrædelse af straffelovens § 243, at kunne medføre godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, såfremt krænkelsen har indebåret et særligt groft angreb mod en andens person eller frihed. Af de grunde, der er anført foran vedrørende forhold 1, findes T's adfærd at have indebåret et sådant groft angreb på F's person, at betingelser for godtgørelse efter § 26, stk. 3, er opfyldt. Beløbet fastsættes til 25.000 kr.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 6 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F, c/o advokat Lars Stuckert, C. E. Christiansens Vej 2, 4930 Maribo, betale 25.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 2. december 2020.

Kim Rasmussen

dommer

.....

Østre Landsrets 16. afdelings DOM - 12. januar 2022 S-51-21

(landsdommerne Gitte Rubæk Pedersen, Janni Christoffersen og Sune Dalgaard-Nielsen (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , født februar 1979, (advokat Marie-Louise Forum Johannesen, besk.)

Retten i Nykøbing Falsters dom af 21. december 2020 (1-5452/2020) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale samt skærpelse.

F har gentaget sin påstand om, at tiltalte i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, skal betale 200.000 kr. i godtgørelse for tort, og har i øvrigt taget forbehold for at fremsætte yderligere krav om erstatning efter erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1 og 2.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om godtgørelse for tort og har bestridt såvel erstatningspligten som kravets størrelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F , V2 , V3 og V1 .

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne V6 og V7 .

De i byretten af vidnerne V4 og V5 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret bl.a., at han i byretten rettelig har sagt, at han og F i en periode kun havde sex to-tre gange om måneden, ikke som anført to-tre gange om ugen.

Han og F har aldrig boet sammen. Fra begyndelsen af deres forhold var det F, der ikke ønskede, at de skulle flytte sammen, og senere var det ham, der ikke ønskede det. F har så sent som i 2019 foreslået, at de skulle flytte sammen. Konflikterne i deres forhold opstod ofte i forbindelse med beskeder, de sendte til hinanden. De gik fra hinanden i november 2016, men genoptog forholdet i starten af 2017 på F's initiativ. Det var ikke hans ønske at få et barn med F, men han stod ved sit ansvar. Forholdet fungerede også ok, men kun indtil slutningen af 2017, hvor han fandt ud af, at F havde kontakt med hans ekskæreste og stod bag en bopæls sag vedrørende hans yngste datter, X2. Så var det slut for hans vedkommende, for det kunne han ikke tilgive hende. Han og F var ikke egentlige kærester efter det tidspunkt. Det var dog svært at afslutte forholdet til F helt, for hun blev ved med at kontakte ham og presse på. I den periode, fra slutningen af 2017 og frem til januar 2020, hvor hun pakkede sine ting hos ham, havde de dog sex, men det var få gange om måneden eller sjældnere, og der var også en periode på et år, hvor de ikke havde sex. Han var meget stresset og sagde til tider nej til hendes tilbud om sex. Hun tilbød det for at opnå noget, f.eks. at han skulle klare noget praktisk for hende, være chauffør eller lignende, og for at få kontrol over ham. De havde sex sidste gang i efteråret 2019. Den episode, hvor F tissede i sengen, var i 2014 eller 2015. De havde helt almindeligt samleje. Hun ville se hans reaktion. Først grinte hun, og dernæst begyndte hun at græde. Han var lamslået. Han har ikke haft hånden oppe i hende og mener, at hun refererer til et tidligere overgreb, som hun har været udsat for. Han har aldrig presset F til noget seksuelt eller voldtaget hende. Han har derimod nogle gange måtte skubbe hende væk, når han ikke var interesseret i sex.

Han blandede sig i F's forhold til ekskæresten V1 og skrev en besked til V1 den 5. februar 2013, fordi F bad ham om at gøre noget for at stoppe V1's kontakt med F. Han fandt det også selv mærkeligt, at V1 skrev søde beskeder til F og kom med gaver til hende. Han blandede sig i forholdet mellem F's to sønner, fordi X1 blev behandlet dårligt af V5. X1 havde det rigtig dårligt og truede på et tidspunkt med at gøre skade på sig selv, fordi han ikke kunne holde det ud. Det var tiltalte – ikke F eller børnehaven – der opdagede, hvor skidt det stod til med X1. Han talte med F om, at drengene skulle skilles ad, og hun var med på, at der skulle ske noget og gik til statsforvaltningen. Der kom også en underretning fra X1's børnehaven, men han mener, at nogen sørgede for at dysse sagen ned, så der alligevel ikke kom noget ud af det.

F overværede selv den konsultation hos psykiateren, hvor han på grund af sin stresstilstand blev rådet til at lukke ned for oververdenen, men hun forstod det slet ikke og fortsatte med at ville fortælle ham om nyheder, sit arbejde mm. Hun ville ikke tale om sig selv, men meget gerne om de forskellige plejehjemsbeboere, og det kunne han ikke holde ud. Det var overflødig, syntes han. Han tog medicin for at dæmpe angst og stress, men kun et par måneder, fordi der var bivirkninger, bl.a. impotens.

De af F fremlagte beskeder giver slet ikke det fulde billede. De er klippet sammen og taget ud af kontekst. Der er kun vist søde beskeder fra F, men hans egen indbakke viser noget andet. Han bad politiet om at printe alle beskeder ud fra hans telefon, men blev affejet. I foråret eller sommeren 2019, da han ønskede at afslutte forholdet til F, slettede han gamle beskeder mellem dem, men beskeder og sms'er fra og med sommeren 2019 har han ikke slettet, og det sagde han til politiet under afhøringer i foråret 2020. Han har selv printet nogle beskeder og afleveret til sagen. Han har også opfordret til, at al korrespondance på F's telefon blev udlæst for at få det fulde billede.

I begyndelsen af 2019 var der ikke konflikt mellem dem, men så opbyggede F en konflikt, og derefter gjorde hun det klart, at hun "havde noget på ham". Kort tid før jul i 2019 opstod der en konkret konflikt, fordi hans regel er, at telefoner skal lægges væk, når der skal hygges i hans hjem. F vidste, at det var en regel hos ham, men hun kunne ikke styre sine drenge. Derfor truede han i nogle beskeder med at aflyse juleen. Korrespondancen den 4. december 2019 handlede om, at F brugte X3 mod ham, og han ville have F til at ændre adfærd. Beskederne er taget ud af kontekst, og de kan læses på flere måder. Han var ramt af stress og følte sig også meget presset af F, der sendte søde beskeder, selv om de ikke var kærester. I december 2019 gik det også op for ham, at F havde løjet og levet et dobbeltliv. F gav udtryk for, at hun ikke havde kontakt til V1, men det havde hun. Hun havde mødtes med V1 til et møde på skolen, som hun var indkaldt til. Hun havde også været ude at spise med ham og deltaget i en fest, hvor V1 også deltog. Der var også noget med en kammerat, F kendte fra tidligere. Da de sammen havde mødt den pågældende kammerat, havde han klappet F bag, og senere havde han skrevet til F og tilbudt, at hun kunne flytte ind hos ham. Det hørte ingen steder hjemme.

Han skrev mailen til F's chef i marts 2020 for at få chefen og F's kolleger til at hjælpe F, for F havde ingen andre til at hjælpe sig. Der er intet ondt i den besked.

Det, han har skrevet i en besked til F fra september 2019 om, at hun "skal lytte og rette ind efter det jeg siger" skyldtes, at hun hele tiden bebrejdede ham noget, pressede og stressede ham, og han måtte på det tidspunkt vælge at tage hensyn til sig selv. Han var lige blevet opereret i begge hænder og kunne ingenting, heller ikke køre bil. På det tidspunkt var X3 hos ham, fordi F undlod at sende X3 i institution til skade for X3. Der er i øvrigt klippet noget ud af teksten.

Det var på F's profil på Facebook, at han så, hun havde "liket" billeder af mænd. Han så det via sin egen Facebook-profil, da de var venner, og ikke på hendes telefon.

Det er ikke rigtigt som anført i dommen, at han ofte har telefonisk kontakt med sin søster, V2. Han har talt i telefon med hende én gang i 2013, og hun har været to gange i hans hjem. Hun er skizofren.

Han har en treværelses lejlighed, og den er indrettet med et åbent køkkenalrum og kun en halvæg ind mod stuen. Hans to døtre har boet hos ham i størstedelen af den periode, han og F havde et forhold. X2 havde samvær med sin mor hver 14. dag, men V7 var næsten altid hos ham. Han og F var næsten aldrig alene i lejligheden. F forsøgte at få hans døtre ud af hjemmet. Hun ønskede, at de to bare skulle have en kernefamilie med X3. Det lykkedes at få X2 til at flytte i 2017, og hun forsøgte også med V7. F har "udskammet" døtrene ved bl.a. at omtale dem som tykke og grimme, og det er døtrene bekendt med. F var efter dem og smed bl.a. V7 ind på værelset.

Han har ikke pålagt F, at hun ikke skulle have kontakt med sin far, men han sagde, at hun skulle overveje det nøje. Han havde oplevet, hvordan hun servicerede sin far og nærmest faldt på knæ for ham. Kontakten var mærkelig og uhensigtsmæssig. Han undlod at tage med på besøg hos F's far, mens hun selv tog derhen.

Han har fortsat kontakt med krisecentret og har talt med dem i alt i 60-70 timer. Hele forløbet med X3 og så F, der forsøger at få ham straffet, har været meget voldsomt for ham. Efter anbefaling fra Familierets- huset forsøgte han at indgive anmeldelse vedrørende X3 efter X3's voldsomme reaktion i januar 2020. Politiet fortalte da om F's anmeldelse af ham. Det tog meget belejligt fokus fra sagen vedrørende X3. F fortsætter også med at presse ham, efter at de ikke længere er kæresten. Hun kimer ham ned, og det handler ikke om X3. I 2020 var X3 hos ham 196 dage, og i 2021 var det 199 dage. Han har dokumenta- tion på det og optager også alle samtaler. F magter slet ikke X3.

Han er i dag fortsat stresspåvirket og har forhøjet blodtryk. Han bliver afvist alle steder. Han er blevet op- sagt af hjemmeværnet og kan ikke få et job på grund af dommen. Der er en sammenhæng i alt det, han har været udsat for.

Hans forældre har mødt F, og hans far rådede ham i 2014 til at komme ud af forholdet. Faderen kunne se, at alt det med F's drenge var for belastende for ham, der først og fremmest skulle tage sig af sine døtre. Hans forældre kontaktede også F og italesatte de overgreb, som X1 blev udsat for af V5.

Vidnet F har forklaret bl.a., at det rettelig er siden 2007, hun har været ansat på det samme plejehjem, Det var rettelig V5, der blev anklaget for at pille ved X2, ikke X1, som det står anført i gengivelsen af hendes forklaring i byretten.

I starten af deres forhold kom tiltalte også i hendes lejlighed, men efter at hun blev gravid med X3, havde hun brug for et sted, hvor tiltalte ikke kom. Hun var nedbrudt, og hendes hjem fremstod derfor også uor- dentligt. Hun ønskede ikke at blive irettesat på grund af det, så hun valgte at være hos tiltalte. På et tids- punkt undrede tiltalte sig over, at de ikke var i hendes lejlighed. Tiltalte havde nok nøgle til hendes lejlighed i en periode, men han kom ikke i hendes lejlighed, uden at det var planlagt. Efter at X3 blev født, havde tiltalte ikke nøgle til hendes lejlighed. Det var i 2013 eller 2014, at de så på et hus sammen. Efter X3's fød- sel var der ingen planer om at flytte sammen. Tiltaltes lejlighed havde køkkenalrum til højre og stue til ven- stre, og der var en halvæg mellem. Der var to værelser, et til V7 og et til tiltalte. Både V7 og X2 bo- ede hos tiltalte under deres forhold, V7 næsten til slutningen af deres forhold, kun afbrudt af noget prak- tik og ophold på julemærkehjem. X2 var mere hos sin mor.

Tiltalte forsøgte at fjerne alle de ting i hendes liv, der fungerede for hende. Det gjaldt venskaber, børnene og hendes arbejde. Til sidst var hun frataget alt, "der var F". Det eneste sted, hun kunne være sig selv, var på arbejde. Hun måtte ikke tale om arbejde, børnene og sin far for tiltalte. Hun måtte dog gerne tale om sin mor, der var syg af Alzheimers. Hun måtte kun tale om de ting, der interesserede tiltalte; bueskydning, kli- stermærker og sjove film. Tiltalte har ikke sagt til hende, at det var efter råd fra lægen, at hun ikke måtte tale om arbejde og nyheder. Det var ikke muligt at have en almindelig dialog med tiltalte om noget. Det var tiltalte, der talte uafbrudt, og han råbte meget højt. Hun har ofte prøvet at få ham til at dæmpe sig. Derfor brugte hun sms og Messenger, når hun ville sige noget. Hun mistede sig selv i forholdet, fordi hun hele ti- den blev irettesat. Det er svært at forstå for udenforstående.

De havde et kæresteforhold i hele perioden fra 2012 og indtil januar 2020, på nær nogle måneder fra slutningen af 2016 indtil begyndelsen af 2017. Der var ikke tale om, at forholdet stoppede flere gange, selv om der står sådan i nogle af sms'erne. Det var hende, der skulle bryde ud af forholdet, og det var hun ikke stærk nok til. Hun kom kun ud af forholdet i januar 2020, fordi hun fik hjælp af krisecentret. Da de genoptog forholdet i begyndelsen af januar 2017, var hun hos tiltalte hver anden uge. De lavede mad, gik til bueskydning og var kærester udadtil. I den periode havde de sex mange gange på nær det sidste halve år af 2019, hvor det godt kan passe, at det var to-tre gange om måneden. Det var nogle gange hyggesex og ellers med psykisk tvang fra tiltalte, som hun har forklaret om. For hende var det det psykiske pres fra tiltalte, der fyldte, ikke det med sex.

Hun kunne ikke tale med tiltalte om hans jalousi, og hun kunne heller ikke tale med ham om den besked, han i februar 2013 sendte til V1 uden hendes vidende. Hun var ikke i stand til at sige, at tiltalte skulle blande sig uden om hendes forhold til V1, for han havde allerede manipuleret hende til at tro dårligt om både V1 og hendes egen familie. Tiltalte fremstillede en verden, som ikke var virkelig, men hun kunne ikke se det. Hun har et venskab med V1, som hun har kendt i mange år, og de udvekslede positive beske-der om deres fælles børn og hinandens familier. Der var ikke noget andet og mere i det. Hun havde altid haft et tæt forhold til sin far, men hun servicede ham ikke. Han betød bare meget for hende, og det kunne tiltalte ikke acceptere. Tiltalte håned hende bl.a. over, at hun havde faderens efternavn, og han har mange gange sagt, at hun ikke måtte se faderen. Hun undlod kontakt med faderen i et år, men begyndte så i det skjulte at se både ham og moderen igen. Faderen fik ALS i 2019, og da han hurtigt blev meget syg, blev det pludselig acceptabelt for tiltalte, at hun havde kontakt med faderen igen.

Det var efter mailen til V1, at tiltalte bad hende skrive den fremlagte besked til sin egen familie om, at hun ville være i fred for dem. Tiltalte stillede krav til hende, som hun vidste var forkerte, men hun blev fanget ind i hans verden. Hun skrev selv beskeden, men sendte den kun til tiltalte. Hun indordnede sig under tiltaltes regler og sørgede for, at hendes to drenge også gjorde det, bl.a. reglen om, at de ikke måtte bruge mobiltelefoner i tiltaltes hjem. Hun undskyldte så bagefter over for dem og sagde, at det var tiltaltes regler. Efter episoden med tiltaltes anklage mod V5 ville drengene ikke med hen til tiltalte, og V5 sagde, at hun skulle væk fra tiltalte, men hun forsvarede tiltalte og fandt på undskyldninger for ham over for dren- gene.

Især efter X3's fødsel eskalerede det fra tiltaltes side med hans fremfærd. Han satte regler op og truede hende med, at hendes store drenge skulle adskilles, og at kommunen ville fjerne X3, hvis hun ikke ret- tede ind. Tiltalte dikterede, at der var en række ting, hun ikke måtte, som ellers ville være naturlige at gøre for en mor over for sit lille barn. Vidnet skulle også ligge på sofaen med X3 for ikke at forstyrre tiltaltes nattesøvn. Tiltalte bestemte bl.a., hvor meget hun måtte være sammen med X3, og gav i stedet sin æld- ste datter, V7, ansvaret for X3. Det virkede som om, at tiltalte ville vise, at V7 kunne overgå vidnet. Han irettesatte hende generelt, også foran børnene, og X3 har haft gemt sig bag en stol, når hun blev irettesat. Tiltalte sagde f.eks. foran børnene, at hun var en dårlig mor. Hun er i dag meget bevidst om, at hun tilsidesatte sine egne børn for at please tiltalte, og at det har haft negative konsekvenser for X3 og deres indbyrdes forhold. Hun skulle være gået fra tiltalte, men kunne og turde ikke af frygt for konsekven- serne. Hun vidste, at hvis hun forlod ham, ville han indgive underretninger mod hende og få forældrene til at gøre det samme, skrive i Ekstra Bladet om hende, anmelde V5 og X1 og forsøge at fjerne X3 fra hende. Alt det, han har truet med, har han gjort siden januar 2020.

Da tiltalte lige efter nytår 2020 ville have, at X3 skulle bo hos ham, og tilkendegav, at hvis hun ikke gik med til det, ville han lave krig mod hende hos kommunen og Familieretshuset, var det dråben, og hun tænkte på at tage sit eget liv. Hendes bror fik hende imidlertid til at kontakte krisecentret, der så hjalp hende.

Det var typisk nogle dage efter, at hun var blevet irettesat, at hun tilbød tiltalte analsex for at gøre ham glad. Når tiltalte var glad, undgik hun at blive irettesat, og det var nemmere for hende at have sex, der gjorde ondt, end at blive irettesat i lang tid og miste endnu en bid af sig selv. Igennem hele deres forhold håbede hun på, at tiltalte ville blive den samme, som han var i starten. Hun har flere gange sagt nej til ham til sex på køkkenbordet, men ikke hver gang. Det kom nok senere i forholdet og i hvert fald i 2019. Tiltaltes datter, V7, må have hørt, når de havde sex i køkkenet, for der er meget lyd i tiltaltes lejlighed. Hun prøvede at tale med tiltalte om episoden, hvor hun tisede. Det var ikke med vilje. Det var før, X3 blev født.

Politiet ville ikke have hendes telefon til udlæsning. Hun udlæste selv de mange beskeder. De vil også kunne findes på tiltaltes telefon. Hun har det hele udprintet, og det er også afleveret til kommunen. Hun har slettet beskederne på sin telefon for at komme videre.

Hun kontaktede tiltaltes søster og tiltaltes ekskæreste for at høre, om de har opfattet vidnet, på samme måde som tiltalte, altså som psykisk syg, en dårlig mor osv. Under forholdet med tiltalte kom tiltaltes søster nogle gange om året for at klippe dem, og hun har også mødt søsteren hos tiltaltes forældre. Tiltalte kan ikke udstå sin søster.

Tiltalte har haft X3 meget på grund af corona-restriktionerne, for hun har ikke bare kunnet blive hjemme fra arbejde. Hun kan dog ikke genkende, at det skulle være 200 dage om året. Hun vil mene, at det er 70-80 dage om året i både 2020 og 2021.

Hun tager medicin for angst og går til psykolog. Hun er i familiebehandling med X3 og forsøger at genopbygge forholdet til V5. Hun har forsøgt at have en kæreste, men det fungerer ikke. Det eneste sted, hun føler sig som F, er på arbejde. Der er stadig konflikter med tiltalte.

Vidnet V2 har forklaret bl.a., at hendes og tiltaltes forældre og tiltaltes døtre var til stede, når tiltalte talte nedsættende om F. Tiltalte sagde bl.a., at F var psykisk syg og bindegale, og at han ville give F et nakkeskud i en skov, eller at hun skulle lide en anden grim skæbne. Tiltalte talte nedsættende om F fra starten af deres forhold, men det tog til fra 2019. Det med nakkeskud var noget, tiltalte sagde ca. 1 år før, at forholdet mellem ham og F sluttede. Tiltalte sagde også, at vidnet ikke skulle have kontakt med F. Vidnet sagde til tiltalte, at hun ikke ville høre ham tale nedsættende om F. Det var ligesom et mønster for tiltalte, at han fandt det i orden at nedgøre andre, når de var sammen i familien. Hendes forældre "snakkede med" på tiltaltes negative omtale af F og holdt med ham. Især hendes mor, der er pædagog, så mange problematikker ved F, og moderen har indgivet underretning mod F.

Hun har efterfølgende fortalt F om tiltaltes udtalelser. Hun og F har et godt forhold og taler sammen. Hun har ikke længere noget forhold til tiltalte eller sine forældre. Hun og F har talt om, at de er indkaldt som vidner i denne sag, men de har ikke talt om noget konkret, for det er ømtåleligt for dem begge.

Hun ved, at X3 har været hos tiltalte hver 14. dag, og når F har haft brug for at få X3 passet.

Vidnet V3 har forklaret bl.a., at hun siden 2007 har været F's chef. F har selv fortalt noget om sine problematikker i privatlivet, men vidnet har over 100 medarbejdere og husker ikke længere detaljerne i det oplyste. Arbejdsmæssigt har F altid fungeret godt, og hun har ikke på noget tidspunkt været bekymret for F. Hun husker ikke, om det var før eller efter den ene telefonsamtale, hun har haft med tiltalte, at hun modtog mailen fra ham. Hun har aldrig tidligere prøvet at få en sådan mail og tænkte, at det var en fejl. Hun fortalte F, at hun havde modtaget den, men ville i øvrigt ikke blande sig i deres forhold. Hun sendte mailen til politiet. Hun vurderede, at F ikke kendte til mailen, før vidnet fortalte hende om den. Der var intet usædvanligt ved hendes telefonsamtale med tiltalte, og hun har aldrig mødt tiltalte personligt. F har altid passet sit arbejde, så vidnet har ikke set en forandring hos F efter, at forholdet til tiltalte er afsluttet. F har måske virket lidt mere glad. Der har ikke været ændringer i F's sygefravær, og der har kun været tale om almindeligt sygefravær.

Vidnet V1 har forklaret bl.a., at han var målløs over den besked, han modtog fra tiltalte i februar 2013. Han blev bekymret for børnene. Han svarede skriftligt på tiltaltes besked og trak sig i forhold til F, men havde fortsat god kontakt med F's familie. Han har ikke talt med tiltalte. Alt det, der skete efterfølgende med bekymring rejst over for institutioner og underretninger til myndigheder vedrørende hans og F's to sønner, mener han, at F blev påvirket af tiltalte til at fremkomme med. Han prøvede at sige til F, at det jo ikke var rigtigt, og hun kunne måske godt se det, men hun havde hørt så meget fra tiltalte, at hun var begyndt at tro på det. Det blev bl.a. blæst op, at F i en periode havde lidt svært ved at styre X1 om morgenen. Han græd, og straks kom der en bekymringskrivelse, som kommunen blev nødt til at undersøge. Han opfattede det ikke som noget unormalt, og der skete heller ikke mere på baggrund af bekymringskrivelsen.

Før F mødte tiltalte, havde der heller aldrig været nogen bekymringer vedrørende drengene. Det var tydeligt for ham ud fra sproget og formuleringerne, at tiltalte også stod bag de breve, som statsforvaltningen modtog i forbindelse med, at F sagde, at drengene skulle splittes op, så den ældste søn, V5, skulle være mest hos vidnet, mens X1, der var lille, skulle være mest hos F. Det er vidnets opfattelse, at tiltalte anså V5 for en trussel mod sin egen position. Der har også været rejst bekymring og indgivet underretning fra "en V7" og fra tiltaltes mor. De underretninger har han ikke set.

Vidnets og F's forhold varede 15 år, og de har kendt hinanden siden 9. klasse. F tog initiativ i deres forhold, var udadvendt og sørgede for, at de så venner og familie. F var også fint i stand til at sige fra dengang. F's personlighed ændrede sig, mens hun var kæreste med tiltalte. F trak sig fra sine forældre og så bl.a. ikke faderen i ét år. Hun ændrede også holdning, eksempelvis til opdragelse. Han var ikke i tvivl om, at hun blev styret af tiltalte. Han talte med hende om det, og hun vidste det også godt selv. I 2016 brød hun forholdet, men tiltalte "lagde sig på ryggen", og hun blev lokket tilbage. Efter X3's fødsel og frem til bruddet i 2020 var F ikke i stand til at sige fra over for tiltalte.

Han og F taler nu sammen primært om drengene. F er blevet mere glad efter bruddet med tiltalte, og hun foretager sig forskellige ting igen. Men hun er presset af tiltalte i forhold til X3, og hun er stadig et nervevrag, når det handler om tiltalte.

Vidnet V6 har forklaret bl.a., at F har været i forhold med tiltalte, der er hans søn, i ca. 2 år. Tiltalte og F har kendt hinanden i en længere periode, men det har været lidt frem og tilbage i deres forhold. I starten virkede deres forhold godt, men så gik det galt. Han kunne se på tiltalte, at det ikke var godt for ham at være i forholdet med F. Uanset hvad tiltalte gjorde, var det ikke godt nok for F. F respekterede ikke, at det var tiltaltes hjem, hun kom i, og at tiltalte f.eks. ønskede, at mobiltelefoner blev lagt væk, når man skulle hygge sig. Han har ikke oplevet, at F har været grov over for tiltalte. F var ”væk, når man talte med hende”. Enten fik man ikke et svar, eller også fik man et misvisende svar. Når F kom fra arbejde og på besøg hos vidnet og hans kone, skulle hun have tid for sig selv. Hun holdt afstand og var ikke en del af familielivet hos dem. Tiltalte har ikke talt grimt eller nedladende om F, når han har været hos vidnet og hans kone, og det har de heller ikke gjort. Tiltalte har ikke styret F. Hun var bare fraværende og sig selv nok. Han har hele vejen igennem haft en fornemmelse af, at noget ikke var, som det skulle være med deres forhold. I 2017 sagde han til tiltalte, at han skulle ud af forholdet til F, da det var for hårdt for tiltalte at være i. Tiltalte havde da fået det meget dårligt med stress mm. Han har ved to lejligheder også sagt til F, at hun skulle se at komme ud af forholdet, men det ville hun ikke. Hun sagde, at hun elskede tiltalte. Tiltalte elskede ikke F, han kunne faktisk ikke holde hende ud. Da de havde fået X3, ville F genoptage forholdet til tiltalte. Vidnet har ikke set F siden 2017.

Han og hans kone har sendt en bekymringskrivelse vedrørende X3, fordi de syntes, der var forhold, som ikke var i orden. Hans kone er uddannet pædagog, og de har haft plejebørn og været aflastningsfamilie. Det er ikke noget, tiltalte har bedt dem om at gøre.

Efter at forholdet er ophørt, har F også prøvet at styre det hele, bl.a. hvordan tiltalte skal håndtere X3. Hun ringer og stalker tiltalte. X3 har været rigtig meget hos tiltalte, ca. 200 dage om året. Det er forkert, når F hævder, at det kun skulle være 70-80 dage om året. F og V2 har forsøgt at pådutte ham, at tiltalte er en frygtelig person. Han har hørt fra en person, der var til stede under sagen i byretten, at F og V2 har haft et møde for at aftale, hvad der skulle siges under denne sag. Han har ikke talt med tiltalte om sin forklaring i dag.

Vidnet V7 har forklaret bl.a., at hun var 11 år, da tiltalte, der er hendes far, blev kæreste med F. Hun har i praksis boet hos tiltalte i hele den periode, tiltalte og F var kærester, bortset fra at hun i foråret 2019 og efteråret 2019 var i ”lang praktik” i forbindelse med sin uddannelse. Hun har været hos sin mor i weekenderne, dog har det været omvendt i praktikperioderne i 2019, hvor hun har været hos tiltalte i weekenderne. Tiltaltes lejlighed har 3 værelser. Der er køkkenalrum til højre, når man kommer ind, og stue til venstre, som er adskilt fra køkkenalrummet med en halvæg. Lige fremme ligger badeværelset med et værelse på hver side. Hun har delt det ene værelse med sin søster, X2. Tiltalte bruger det andet værelse. Fra stuen kan man høre alt, der foregår i køkkenet. Hun har aldrig hørt noget foregå i køkkenet, som ikke burde foregå. Hvis der var foregået overgreb i køkkenet, ville hun have hørt det.

F opholdt sig hos tiltalte de fleste weekender og hver anden uge. I begyndelsen af tiltaltes og F's forhold kom F's to drenge også med på besøg. Forholdet fungerede godt i starten, men i 2016 var der en konflikt, og tiltalte og F sluttede forholdet. De fandt dog sammen igen, men drengene kom nu kun med hos tiltalte en gang i mellem. Hun bemærkede først ingen ændringer hos tiltalte, men da der begyndte at opstå gnidninger i forholdet til F, optrådte tiltalte endnu mere beskyttende over for vidnet og X2.

Vidnet oplevede, at F indirekte "gik til angreb" på hende og søsteren og prøvede at tage styringen og lave regler, da F og tiltalte havde været sammen ca. 1 år. Det skete bl.a., hvis vidnet havde købt ind, men ikke havde købt det, som F mente, der skulle indkøbes. Vidnet følte sig faktisk ikke velkommen i sit eget hjem, når F var hos dem, så hun lukkede sig inde på sit værelse.

F og tiltalte sov sammen i sengen i det ene værelse også efter, at X3 blev født. Hun kan ikke genkende, at tiltalte skulle have presset F til at ligge på sofaen i stuen, fordi hun skulle amme X3. Efter at X3 var begyndt i vuggestue, lagde F sig selv på sofaen, fordi hun skulle meget tidligt op. Vidnet har ikke oplevet, at tiltalte talte ned til F eller irettesatte hende. Vidnet har oplevet, at tiltalte og F har skændtes, men de var lige gode om det.

Tiltalte har fået mere overskud efter, at forholdet til F er afsluttet. Førhen fyldte F meget. Tiltalte talte i telefon eller skrev med F, så han ikke havde tid til at tale med vidnet. På et tidspunkt efter X3's fødsel bad hun tiltalte om at få en weekend sammen med ham uden F, men så skrev F bare hele tiden i stedet. Efter at forholdet mellem tiltalte og F er afsluttet, har X3 været hos tiltalte hele tiden. F magter ikke X3 og finder derfor på undskyldninger om, at X3 er syg. Det har vist sig ikke at være rigtigt.

Det har altid været en norm i tiltaltes hjem, at mobiltelefoner lægges væk under måltider og andre fælles aktiviteter. Den regel gjaldt alle, men det kunne F's sønner ikke affinde sig med. Når der ikke var fælles aktiviteter, var det i orden at sidde med sin telefon.

Personlige oplysninger

Der er dokumenteret resumé og konklusion fra den af Kriminalforsorgen den 16. juli 2020 udarbejdede personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808 vedrørende tiltalte.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at hans helbredsmæssige tilstand har udviklet sig negativt efter, at § 808-undersøgelsen blev foretaget. Han er endnu mere stresset nu på grund af denne sag og den familieretlige sag. Han kan kun sove få timer ad gangen. Som han har det nu, ser han sig ikke i stand til at udføre samfundstjeneste. Selv med en forlænget længstetid for udførelse af samfundstjeneste tvivler han meget på, at det vil være muligt for ham.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Forhold 1

Landsretten lægger efter sagens oplysninger til grund, at tiltalte og F havde et kæresteforhold over ca. 8 år, som først blev afsluttet i januar 2020, og at de i forholdet, hvor de fik en søn, også i perioden efter den 1. april 2019 havde et sådan nært tilknytningsforhold som beskrevet i straffelovens § 243.

Efter bevisførelsen for landsretten findes det bevist, at tiltalte efter den 1. april 2019 fortsatte den adfærd, han også tidligere havde haft over for F, og i gentagne tilfælde udsatte hende for groft nedværdigende og krænkende adfærd, der var egnet til utilbørligt at styre hende. Efter den dokumenterede korrespondance mellem tiltalte og F sammenholdt med de afgivne vidneforklaringer finder landsretten det herunder bevist, at tiltaltes adfærd omfattede groft nedværdigende og nedsættende sprogbrug med hyppige irettesættelser, herunder under overværelse af parternes børn, kritik og anklager, forsøg på at isolere hende fra familie og netværk og kontakt til udenforstående, herunder hendes arbejdsgiver, på en måde, der var egnet til at nedgøre og ydmyge hende. Efter bevisførelsen, herunder ved F's troværdige forklaring om sin egen adfærd, der understøttes af beskeder sendt til tiltalte, findes det godtgjort, at F for at afbøde tiltaltes mønster med kritik og irettesættelse, søgte at indordne sig og gøre tiltalte tilpas bl.a. ved at tilbyde seksuelle ydelser, og henset hertil og til forklaringerne fra V1 og V5 om, at F havde ændret sig meget, finder landsretten, at det kan lægges til grund, at hendes selvværd og selvfølelse var og forblev nedbrudt i den pågældende periode som følge af tiltaltes adfærd. Herefter finder landsretten, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 243.

Forhold 2

Tre voterende finder det efter bevisførelsen, herunder navnlig F's forklaring, bevist, at tiltalte har skaffet sig samleje ved den i situationen liggende trussel om vold, idet han, mens parterne har befundet sig i køkkenet i tiltaltes lejlighed, imod F's protest flere gange har trukket hendes bukser og underbukser af hende og gennemført samleje på køkkenbordet. Disse voterende finder i dette omfang tiltalte skyldig i den rejste tiltale i forhold 2, idet de ikke finder det tilstrækkeligt bevist, at tiltalte herudover har gjort sig skyldig overtrædelse af den dagældende straffelovs § 216, stk. 1, nr.1, jf. til dels jf. § 225.

Tre voterende finder det efter bevisførelsen, herunder de foreliggende oplysninger om parternes seksuelle samliv, ikke med sikkerhed bevist, at tiltalte er skyldig i voldtægt efter den dagældende straffelovs § 216, stk. 1, nr. 1, jf. til dels jf. § 225. Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte vedrørende forhold 2.

Der afsiges efter retsplejelovens § 216, stk. 1, 3. pkt., dom efter det for tiltalte gunstigste resultat, hvorfor tiltalte i det hele frifindes vedrørende forhold 2.

Straffastsættelse

Tiltalte er som ovenfor anført fundet skyldig i psykisk vold efter straffelovens § 243.

Efter forarbejderne til straffelovens § 243, jf. lovforslag nr. 139 af 9. januar 2019, er det forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen skal udmåles med afsæt i straffen for gentagne overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, over for det samme offer. Det forudsættes i den forbindelse endvidere, at der som udgangspunkt ikke bør udmåles en straf på under 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 243. I lovbemærkningerne hedder det videre:

”Fastsættelsen af straffen i den enkelte sag vil bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens relevante omstændigheder. Domstolene skal således i forbindelse med straffens fastsættelse bl.a. tage højde for karakteren og varigheden af den nedværdigende, forulempende og krænkende behandling, forurettedes forhold og de konsekvenser, som adfærden har haft for forurettede. Det bør f.eks. indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forurettede er et barn, har en funktionsnedsættelse eller på anden måde er gerningsmanden fysisk eller psykisk underlegen. Det bør ligeledes være en skærpende omstændighed, hvis et barn overværer psykisk vold mod en nærtstående.”

Samtlige voterende har lagt vægt på de anførte tilkendegivelser i forarbejderne og har ved straffastsættelsen henset til omfanget, intensiteten og karakteren af tiltaltes groft nedværdigende og krænkende adfærd, der på forskellige måder har været udøvet over for F, herunder også under overværelse af parternes børn.

Herefter stemmer tre voterende for at stadfæste byrettens strafudmåling på fængsel i 6 måneder, og tre voterende stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 måneder.

Der afsiges efter retsplejelovens § 216, stk. 1, 3. pkt., dom efter det for tiltalte gunstigste resultat, og straffen fastsættes herefter til fængsel i 4 måneder.

Samtlige voterende finder, at der efter forholdets karakter ikke er grundlag for at gøre straffen betinget.

Erstatning

Efter forholdets karakter finder de juridiske dommere, at betingelserne i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, for at tilkende forurettede godtgørelse for tort ikke er opfyldt, og tiltalte frifindes derfor for denne påstand.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres således, at han straffes med fængsel i 4 måneder, og frifindes for påstanden om betaling af tortgodtgørelse.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.